

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

ការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃសក្ខីកម្មរបស់លោក ស៊ីង ហេងឌ័រ ខណៈពេលដែលនីតិវិធី សួរដេញដោលតុលាការក្នុងសំណុំរឿង០០២២ក្តីមួយចិត្តនិយមបញ្ចប់

ដោយ សាយមិន ក្រសួង
ថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៣

ប្រែសម្រួលដោយ គឹមស្រួយ សុខវិសាល

នៅព្រឹកនេះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៣ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាបន្តស្តាប់សក្ខី
កម្មចុងក្រោយរបស់សាក្សី ស៊ីង ហេងឌ័រ ។

សាក្សីចាប់ផ្តើមដោយស្នើរសុំឲ្យអង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតឲ្យរូបគាត់ ធ្វើការបកស្រាយនូវចំណុចមួយចំនួន
ទាក់ទងការបកប្រែនិងការប្រើប្រាស់ពាក្យរបស់ខ្មែរក្រហម ។ អង្គជំនុំជម្រះ អនុញ្ញាតនឹងសំណើរបស់
សាក្សី ហើយផ្តល់វេទិកាឲ្យសាក្សីធ្វើការបកស្រាយ មុនពេលដែលភាគីនៅក្នុងសំណុំរឿងសួរដេញដោល
សាក្សី ។

សាក្សីបញ្ជាក់ថាខ្មែរក្រហមមានចេតនាបង្កើតឲ្យមានការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្ងាត់ និងអក្សរកាត់ ដើម្បី
ធ្វើយ៉ាងណាមិនឲ្យអ្នកក្រៅយល់ពីទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួន ។ អ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ
ក្រហមបានយល់ស្របគ្នាលើការបកប្រែភាសារបស់ខ្មែរក្រហម ។ សាក្សីលើកឡើងថា ពេលដែលគាត់
ផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងមក មានបញ្ហាបកប្រែភាសាមួយចំនួនបានកើតឡើង ហើយបញ្ហានេះមិនមែនជាការ
បកប្រែ ខុសរបស់បុគ្គលិកផ្នែកបកប្រែរបស់តុលាការនោះទេ ។ បញ្ហាបកប្រែនេះកើតឡើងដោយសារ
បុគ្គលិកផ្នែកបកប្រែរបស់តុលាការមិនបានពិភាក្សា និងយល់ស្របគ្នាក្នុងការប្រើប្រាស់ពាក្យរបស់ខ្មែរ
ក្រហម ។

មេធាវីការពារក្តីខៀវ សំផន សួរដេញដោលសាក្សី

មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន អង់តា ហ្គីសសេ បន្តសួរដេញដោលសាក្សីពីបញ្ហាបកប្រែជាលាយ
លក្ខណ៍អក្សរនិងការបកប្រែផ្ទាល់មាត់ ។ មេធាវី ហ្គីសសេ ស្នើរឲ្យសាក្សីនិយាយពាក្យ“គណៈមជ្ឈិម”
ជាភាសាខ្មែរ ទាំងពាក្យពេញនិងពាក្យកាត់ ។ សាក្សីលើកឡើងថា នៅពេលដែលយើងនិយាយពាក្យនេះ

ក្នុងទម្រង់កាត់ វាធ្វើឲ្យពាក្យនេះមានន័យមិនច្បាស់លាស់ ហើយពាក្យនេះអាចមានអត្ថន័យច្រើន ដូចជា សមាជិករបស់គណៈ ប្រធាន ឬក៏អាចសំដៅទៅលើគណៈទាំងមូលតែម្តង ។

មេធាវី ហ៊ីសសេ លើកឡើងថាសហព្រះរាជអាជ្ញាបានដកស្រង់ព័ត៌មាន ចេញពីសៀវភៅរបស់សាក្សី ដែលមានចំណងជើងថា បេក្ខជនប្រាំពីររូបដែលត្រូវនាំមកទោស នៅក្នុងសវនាការថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ។ នៅក្នុងអត្ថបទនោះ សាក្សីបានសរសេររៀបរាប់ពីវិធីដែលខ្មែរក្រហមបញ្ជូនបាយការណ៍ ជួនកាលនិង ជាពិសេសទៅ ប៉ុល ពត ដោយប្រើលេខកូដសម្ងាត់ជូន“០០៧” ឬជូន“បង” ឬក៏ទៅគណៈមជ្ឈិម ដោយប្រើពាក្យថា “ជូន៧០” ។ សាក្សីជម្រាបជូនអង្គជំនុំជម្រះថាការនេះអាចដូច្នោះ ដោយសារ តែគាត់បានធ្វើការស្រាវជ្រាវលើកឯកសារដែលទទួលបានពី ដេវីង ឆេនដល័រ និងឯកសារដែលមាន នៅមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជារនៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៧០ ។ សាក្សីបន្ថែមទៀតថា ចាប់ពីពេល សរសេរសៀវភៅនោះមក គាត់បានផ្តល់ប្តូរការវិភាគរបស់ខ្លួន ដោយមិនគិតរាល់របាយការណ៍ទាំង អស់ត្រូវបញ្ជូនទៅ “៧៧០” ពីព្រោះគាត់ដឹងថាខ្មែរក្រហមបញ្ជូនបាយការណ៍ទៅកាន់ថ្នាក់ផ្សេងៗ ជា ជាងទៅកាន់ស្ថាប័នជាក់លាក់ណាមួយ ។ សាក្សីប្រៀបធៀប និងចាត់ទុកមន្ទីរ៧៧០ ប្រៀបបានទៅនឹង ស្ថាប័នមួយរបស់រដ្ឋការក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន ។

សាក្សីបានពិនិត្យមើលបទសម្ភាសន៍រវាង ខៀវ សំផន និង ការិយាល័យចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពេល ដែលគាត់ធ្វើការនៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ។ បទសម្ភាសន៍នោះលើកឡើងថា “មន្ទីរ ៧៧០សំដៅទៅបក្ស ហើយមានន័យថា ប៉ុល ពត ។ ប៉ុល ពត ចុះហត្ថលេខាលើឯកសារដែល មានលេខ ៧៧០ ឬ៧៧ ។ ហើយក្រុមការងារ៧៧ ជាផ្នែកមួយនៃមន្ទីរ៧៧០” ។ ប៉ុន្តែ សាក្សី មិនដែលឃើញឯកសារខ្មែរក្រហមណាមួយដែលពន្យល់ពីការប្រើប្រាស់លេខសម្ងាត់នេះទេ ។ សាក្សីនៅ ចាំថា លេខកូដ “៧៧” ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ក្រោយខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៧ ។ សាក្សីលើកឡើង ថា “ក្រុមការងារ៧៧០” ជាឃ្លាដែលដកស្រង់ពីសក្ខីកម្មរបស់ខ្លួន ហើយសាក្សីមិនដែលឃើញពីមុន មក ទាស់តែសោះ ។ សាក្សីបញ្ជាក់ថាពាក្យនិងលេខសម្ងាត់ទាំងនេះមិនមានន័យច្បាស់លាស់នោះទេ ហើយ មានន័យទៅតាមបរិបទដែលយើងប្រើ ។

មេធាវីការពារក្តី ត្រលប់ទៅពិភាក្សាបទសម្ភាសន៍រវាងសាក្សី និង អៀង សារី ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៦ ហើយបានស្នើរឲ្យសាក្សីបញ្ជាក់ពីពាក្យពេជ្រនៃមួយចំនួនដែល អៀង សារី បានប្រើ ។ ពេលនោះ ការ

បកប្រែពីភាសាបារាំងមកភាសាអង់គ្លេសមានបញ្ហានៅព្រឹកនេះ ពីព្រោះមេធាវី ហ្គីសសេ ព្យាយាម យាម និយាយឲ្យលឿន ដើម្បីលើកឡើងចំណុចទាំងអស់របស់ខ្លួន ក្នុងពេលវេលាកំណត់ដែលអង្គជំនុំ ជម្រះបានប្រគល់ជូន។ នៅត្រង់ចំនុចបកប្រែដែលដកស្រង់ពីបទសម្ភាសន៍ជាមួយនឹង អៀង សារី មេធាវី ហ្គីស ស្ទើរឲ្យសាក្សីពិចារណាការលើកឡើងរបស់ អៀង សារី ដែលថា ខៀវ សំផន និង នួន ជា ទទួល បន្ទុកខាងអប់រំ ហើយ ខៀវ សំផន ជា “ប្រធានមន្ទីរ” ទទួលបន្ទុកខាងទស្សនាវិកា ហើយ លីម លីម ជា “ប្រធានមន្ទីរ” ទទួលបន្ទុកខាងកិច្ចការនយោបាយ។ ពីដំបូង ប៉ុន ជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើ មន្ទីរទាំងពីរនេះ ប៉ុន្តែក្រោយពីប៉ុនត្រូវបានសម្លាប់ លីមបានឡើងកាន់តំណែងនេះ។

សាក្សីលើកឡើងថា ពាក្យ“មន្ទីរ”នៅក្នុងអត្ថបទនេះសំដៅទៅលើមន្ទីរទស្សនាវិកា។ មេធាវី ហ្គីសសេ ចោទសួរសាក្សី ថាតើមន្ទីរមួយណាដែលយើងយកពិភាក្សានេះ ហើយនៅក្នុងសម័យណា។ សាក្សី បញ្ជាក់ថាពាក្យ“មន្ទីរ” ត្រូវយកមកប្រើនៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ប៉ុន្តែមិនមានការបញ្ជាក់ពេលវេលា ច្បាស់លាស់នោះទេ។

សាក្សីបញ្ជាក់ថាមានអ្នកប្រាប់គាត់ថា ប៉ុន ជាប្រធានមន្ទីរ ស-២៧១។ មន្ទីរនេះគ្រប់គ្រងមន្ទីរផ្សេង ទៀតដែលមានអក្សរកាត់ “ក”។ សាក្សីបន្ថែមថា លីម មានឈ្មោះផ្សេងទៀតថា លីន ដែលជាអ្នក ទទួលបន្ទុកកិច្ចការរដ្ឋបាលនៃមន្ទីរ៨៧០ ហៅកាត់ ស-៧១ នៅពាក់កណ្តាលឆ្នាំ១៩៧៨។

សាក្សីអះអាងថាពាក្យ “មន្ទីរ”នៅក្នុងបទនេះសំដៅទៅលើមន្ទីរទស្សនាវិកា។ សាក្សីធ្វើការប្រៀប ធៀបមន្ទីរ៨៧០ និងមន្ទីរស-៧១ ដោយបញ្ជាក់ថា ៨៧០ សំដៅទៅថ្នាក់លើបក្ស ហើយ ស-៧១ ជាមន្ទីរទទួលបន្ទុកកិច្ចការរដ្ឋបាល។ សាក្សីពន្យល់ថា ការបែងចែកនេះយកលំនាំរបស់បក្សបក្សកុម្មុយ និស្ទិល ដែលមានឈ្មោះថា “ការិយាល័យទូទៅរបស់បក្ស” ហើយជាទូទៅ អ្នកដែលផ្តល់បទសម្ភាសន៍ មិនដែលបែងចែកពីភាពខុសគ្នារវាងមន្ទីរទាំងពីរ។

មេធាវីហ្គីសសេ អានបទសម្ភាសន៍របស់ ខៀវ សំផន ជាមួយនឹងការិយាល័យស៊ើបអង្កេត ត្រង់ចំនុច ដែលចុងចោទបកស្រាយពីតួនាទីរបស់មន្ទីរ៨៧០។ ខៀវ សំផន និយាយថា “ខ្លឹមនិងគាត់ជាអ្នកគ្រប់ គ្រងនៅមន្ទីរណាមួយ” ហើយ ខ្លឹម ទទួលបន្ទុកខាងកិច្ចការនយោបាយ ហើយគាត់ទទួលបន្ទុកខាង “បញ្ជីផលិតផល” របស់យុំ។

សាក្សីដឹងច្បាស់ថា ស-៧១ មិនមែនជាមន្ទីរយោធាបាយបស់មន្ទីរ៨៧០ នោះទេ ។ សាក្សីលើកឡើងថា គាត់មិនដឹងថា កម្មាភិបាលមួយណាដែលគ្រប់គ្រងស-៧១ នោះទេ ដោយសារខ្មែរក្រហមមានចេតនាណា ក៏ចាំមិនចង់ឲ្យអ្នកក្រៅដឹងពីរឿងសម្ងាត់របស់ខ្លួន ។ សាក្សីបន្ថែមថា ខ្មែរក្រហមបង្កើតការលាក់ការណ៍ របស់ខ្លួនជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ ។ តាមរយៈឯកសារដែលសាក្សីបានស្រាវជ្រាវ “ប៉ុន្តែជាអ្នកសម្រេចពីទី តាំងមន្ទីរនេះ នៅថ្ងៃណាក៏ដោយតាមតែចិត្តរបស់គាត់” បើទោះបីជាមន្ទីរនេះមានការិយាល័យចំណុះ ជាច្រើនក៏ដោយ ខណៈហរណ៍ ក-៧មានទីតាំងនៅមាត់ទន្លេក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ។

សាក្សីលើកឡើងថា ប៉ុល ពត និង ប៉ុន ស្មុំស្មាលនឹងគ្នាណាស់ ។ សាក្សីបន្ថែមទៀតថា ហេតុដូច្នោះ ហើយ វាសឹងតែមិនគួរឲ្យជឿថា ប៉ុន អាចជាជនក្បត់ ហើយមានការភ្ញាក់ផ្អើរក្នុងជួរកម្មាភិបាល ខ្មែរក្រហមបានកើតឡើង នៅពេលដែល ប៉ុល ពត បញ្ជាឲ្យសម្លាប់ ប៉ុន ។

បន្ទាប់មក មេធាវី ហ្គីសសេ សួរសាក្សីអំពីបទសម្ភាសន៍សាក្សីជាមួយនឹង អៀង សារី ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៦ ។ សាក្សីលើកឡើងថាពេលនោះ អៀង សារី មានគូនាទីនយោបាយជាប្រធានចលនាសមាគមន៍ជាតិ ដើម្បីលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ដែលជាស្ថាប័ននយោបាយមួយផ្តាច់ខ្លួនចេញពីជួរខ្មែរក្រហមនៅចុងឆ្នាំ១៩- ៧៦ ។

មេធាវី ហ្គីសសេ បង្ហាញសាក្សីនូវឯកសារដែលមានចំណងជើងថា “ការពិតរបស់របបផ្តាច់ការ ប៉ុល ពត” ហើយសាក្សីបញ្ជាក់ថា គាត់បានអានឯកសារនេះ មុនពេលដែលគាត់ធ្វើបទសម្ភាសន៍ជាមួយ អៀង សារី ។ សាក្សីទទួលស្គាល់ថា គាត់បានដឹងពីការផ្តាច់ខ្លួនក្នុងជួរខ្មែរក្រហម ពេលដែលគាត់ សម្ភាសន៍ អៀង សារី ហើយការផ្តាច់នោះធ្វើឡើងដោយមាន “គម្រោង” ។

មេធាវី ហ្គីសសេ លើកយកសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីកាលពីថ្ងៃមុន ដែលសាក្សីបានពិភាក្សាពាក់កណ្ត កំណត់ សម្គាល់ជើងទំព័រ៣៦១ នៅក្នុងសៀវភៅ បេក្ខជនទាំងប្រាំពីររូបដែលត្រូវនាំមកទោស ។ កំណត់ សម្គាល់ជើងទំព័រ៣៦១ ជាអត្ថបទ “របាយការណ៍លម្អិតនៃការស្លាប់” ដោយសរសេរដោយ ណេត ថេយ័រ ។ សាក្សីបញ្ជាក់ថា គាត់ពិតជាបានឯកសារយោងនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គាត់មែន ហើយ ឯក សារនេះលើកឡើងថា ខុច បានបញ្ជាក់ថា ខៀវ សំផន បានចូលរួមកិច្ចប្រជុំសម្ងាត់មួយជាមួយនឹង

ប៉ុល ពត ។ សាក្សីមិនបានចាំច្បាស់ថាមានតែឯកសារមួយនេះដែលបង្ហាញពីតួនាទីរបស់ ខៀវ សំផន នោះទេ ។

សាក្សីអះអាងយ៉ាងស្របថា គាត់បានសម្ភាសន៍ ខៀវ សំផន នៅថ្ងៃទី០៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧០ ជាពេលដែលចុងចោទមានតួនាទីជានាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ។

ឯកសារបន្ទាប់ដែលមេធាវីការពារក្តីលោកមកពិភាក្សាដេញដោល ជាសំបុត្រដែលសាក្សីផ្ញើទៅកាន់ ការិយាល័យស៊ើបអង្កេតកាលពីឆ្នាំ២០០៩ ។ សាក្សីបានសរសេរសំបុត្រហើយភ្ជាប់ជាមួយនឹង សន្និសារព័ត៌មានរបស់ ខៀវ សំផន ។ សាក្សីបានរក្សាទុកឯកសារសន្និសិទ្ធិការសែតរបស់ ខៀវ សំផន ពេលដែលគាត់ធ្វើជាអ្នកស្រាវជ្រាវ និងបុគ្គលិកក្នុងគ្រាទទួលបន្ទុកខាងវិភាគ ក្នុងក្រសួងការបរទេស សហរដ្ឋអាមេរិច ។ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យបានរៀបចំសន្និសិទ្ធិការសែតនេះឡើង នៅក្នុង អំឡុងទស្សនៈកិច្ចមួយ ។ នៅក្នុងដំណើរទស្សនៈកិច្ចនោះ ខៀវ សំផន ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ នៅក្នុងសន្និសិទ្ធិការសែតនោះ និងបានចំណាយពេលសម្រាប់ធ្វើបទសម្ភាសន៍ជាមួយនឹងអ្នកការសែត ។ សាក្សីបាន ជួប ជនជាប់ចោទនៅពេលស្រស់ស្រាយអាហារ ហើយបានធ្វើបទសម្ភាសន៍ក្រៅផ្លូវការ ជាមួយនឹង ខៀវ សំផន ។ សាក្សី យល់ស្របជាមួយនឹងមេធាវីការពារក្តីថា ពេលនោះរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជាកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ស្ម័គ្រចិត្តផ្តល់ព័ត៌មានចេញទៅពិភពខាងក្រៅ ពីព្រោះខ្មែរក្រហមបាន អញ្ជើញអ្នកការសែត និងសាក្សីឲ្យចូលរួមក្នុងសន្និសិទ្ធិការសែតនោះ ។

ពេលនោះហើយដែលសាក្សីបានជួបនឹងសម្ភាសន៍ ខៀវ សំផន ជាលើកទីមួយ ហើយសាក្សីបញ្ជាក់ ជូនអង្គជំនុំជម្រះគាត់មិនដែលបានទាក់ទងនឹង ខៀវ សំផន ពីមុនមកឡើយ ។ សាក្សីជម្រាបជូន អង្គជំនុំជម្រះថា នៅក្នុងជំនួបនោះ សាក្សីបានណែនាំខ្លួនជាអ្នកស្រាវជ្រាវម្នាក់ ហើយមិនបានប្រាប់ ខៀវ សំផន ថាខ្លួនប្រើប្រាស់ថវិការក្រសួងការបរទេសអាមេរិចសម្រេចការស្រាវជ្រាវនេះទេ ។

បន្ទាប់ពីភាគីនៅក្នុងសំណុំរឿងធ្វើការជំទាស់ និងដោយសារតែពេលដែលត្រូវសួរដេញដោលសាក្សីក៏ ដិតអស់ផងនោះ មេធាវី ហ្គីសសេ ដក់ស្រង់សក្តីកម្មរបស់សាក្សីកាលពីថ្ងៃមុន ដោយផ្ដោតសំខាន់ ទៅលើឯកសារដែលបោះពុម្ពផ្សាយនៅឆ្នាំ១៩៧៧ ។ ឯកសារនោះបោះពុម្ពផ្សាយ ក្រោមសម្ពត្តិកិច្ច

ខៀវ សំផន ហើយមានចំណងជើងថា “ការពិតនិងយុត្តិធម៌ទាក់ទងនឹងការសម្របសម្រួលនៅក្នុងរបប កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” ។

មេធាវី ហ្គីសសេ ចោទសួរសាក្សីថា តើការអះអាងថា ខៀវ សំផន ជាអ្នកសរសេរឯកសារនោះ ដោយសារឯកសារនោះមានវីតែម “អនុប្រធានទទួលបន្ទុកកិច្ចការបរទេស” មែនដែរឬទេ? សាក្សី ឆ្លើយតបវិញថា គាត់មិនបានដឹងថាអ្នកណាជាអ្នកសរសេរឯកសារនេះទេ ។

មុនម៉ោងឈប់សម្រាកពេលព្រឹក និងការស្នើរម៉ោងបន្ថែមដើម្បីដេញដោលសួរសាក្សីពីសំណាក់មេធាវី ហ្គីសសេ ចៅក្រម ស៊ីលវៀ ខាតហ្គ្រាយត៍ បញ្ជាក់ថាភាគីគួរតែបញ្ជាក់ប្រាប់អង្គជំនុំជម្រះពីរយៈពេល ដែលខ្លួនត្រូវការដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាចាំបាច់មួយចំនួននៅសប្តាសន៍ក្រោយ មុនពេលដែលអង្គជំនុំ ជម្រះប្រកាសបិទសវនាការសួរដេញដោលភស្តុតាង ។ ចៅក្រម ស៊ីលវៀ ខាតហ្គ្រាយត៍ ចោទសួរ សហ ព្រះរាជអាជ្ញាពីរយៈពេលដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវការ ដើម្បីលើកឡើងបញ្ហា(ដែលមិនបានកំណត់) ដែលខ្លួនបានលើកឡើងរួចមកហើយនៅក្នុងសារអេឡិចត្រូនិច បន្ទាប់ពីសាក្សីបញ្ចប់ការផ្តល់សក្ខីកម្ម របស់គាត់ ។ សហព្រះរាជអាជ្ញា ថាវីក អាប៊ុលហាក់ ឆ្លើយតបថា សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវការពេល តែ១៥ ទៅ២០ នាទីប៉ុណ្ណោះដើម្បីលើកឡើងនូវបញ្ហានេះ ។

លោកប្រធាន និង ណុន យល់ព្រមប្រគល់ពេល១០នាទីទៀតដល់មេធាវី ហ្គីសសេ បន្តសួរដេញ ដោលសាក្សី និងប្រកាសឲ្យភាគីទាំងអស់សម្រួលភរិយាបទនៅម៉ោងសម្រាកព្រឹកនេះ ។

បន្ទាប់ពីម៉ោងសម្រាក អង្គជំនុំជម្រះក៏ប្រគល់វេទិការដើម្បីឲ្យមេធាវីការពារសួរដេញដោលសាក្សី ។

មេធាវី ហ្គីសសេ ពិភាក្សាអំពីសន្ទុកថារបស់ ប៊ុល ពត នៅថ្ងៃទី២៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៧៧ ដែល សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើង ។ សន្ទុកថានោះមានចំណងជើងថា “អបអរសាទរខួបកំណើតលើក ទី៧០របស់កម្ពុជា” ។ សាក្សីបានសរសេរនៅក្នុងអត្ថបទរបស់ខ្លួនថា ប៊ុល ពត បានលើកឡើងព័ត៌មាន ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ទាក់ទងនឹងចលនាកុម្មុយនិស្ត ដែលរួមមានទាំងជោកជ័យ និងបរាជ័យ ហើយនឹងការទ្រ នឹងសរសើរ នួន ជា និង ខៀវ សំផន ។ បើទោះបីជាមិនបញ្ចេញឈ្មោះ ខៀវ សំផន ក៏ដោយ

ប៉ុល ពត បាននិយាយក្នុងឆ្នាំទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៦០ ថា “សមមិត្តដែលជាបញ្ហាជនរបស់យើង ដូចជា ប្រធាន គណៈជាដើម ត្រូវបានចាប់ខ្លួន” ។

នៅក្នុងកថាខណ្ឌនេះ សាក្សីបានសរសេរថា ខៀវ សំផនត្រូវបានចាត់ទុកជាបញ្ហាជនដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ មួយរូប ។ មេធាវី ហ្គីសសេ ចោទសួរសាក្សីថា នៅក្នុងបរិបទនៃសុំនុំរងទោស ប៉ុល ពត តើ ខៀវ សំផន ជាបញ្ហាជនដែលត្រូវចាប់ខ្លួន ឬជាបញ្ហាជនម្នាក់ដែលទទួលបានការសរសើរហើយត្រូវចាប់ខ្លួន ។ សាក្សី បានជំទាស់ពីរដងនឹងគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មេធាវី ហ្គីសសេ ។

មុនពេលបញ្ចប់សក្ខីកម្មរបស់ខ្លួន សាក្សីបានជម្រាបអង្គជំនុំជម្រះថា ឈ្មោះបដិវត្តរបស់ ខៀវ សំផន គឺហែម ។

សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបនឹងសំបុត្ររបស់មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន ទៅការសែត ភ្នំពេញប៉ុស្តិ៍

បន្ទាប់ពីការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីបានបញ្ចប់ សហព្រះរាជអាជ្ញា ថារីក អាប៊ុលហាក់ លើកយក សំបុត្ររបស់មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន ដែលធ្វើទៅកាន់នាយកការសែតភ្នំពេញប៉ុស្តិ៍ ហើយ សំបុត្រត្រូវបានចុះផ្សាយនៅការសែតភ្នំពេញប៉ុស្តិ៍នៅថ្ងៃនោះតែម្តង ។ សំបុត្រនោះមានចំណងជើងថា “ខៀវ សំផន ត្រូវបានបង្ខំឱ្យមិននិយាយស្តី” ហើយមានហត្ថលេខារបស់មេធាវី អង់តូ ហ្គីសសេ មេធាវី គង់ សំអុន និងមេធាវីអាកទូរ វ៉ែកតែន ។

សហព្រះរាជអាជ្ញា អាប៊ុលហាក់ បន្តធ្វើការវិភាគសំបុត្រនេះ ដោយបកស្រាយការចោទប្រកាន់បែប នេះជារឿង “ក្នុងកិច្ចការបំផុត” ហើយបើយោងតាមវិធានផ្ទៃក្នុងទី៣៥ មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផនសមតែនឹងទទួលបានការប្រមាទជាដូចការមួយចំពោះទង្វើបែបនេះ ។ សហព្រះរាជអាជ្ញា អាប៊ុល ហាក់ អះអាងថាទង្វើរបស់មេធាវីការពារក្តី កំពុងតែធ្វើឱ្យរាំងស្ទះកិច្ចដំណើរការស្វែងរកយុត្តិធម៌ និង ប្រាសចាកឆ្ងាយពីកម្រិតដែលភាគីបានទំពឹងពីមេធាវីទាំងបីរូប ។

បន្ទាប់មក សហព្រះរាជអជ្ជា អាប៊ុលហាក លើកឡើងនិងឆ្លើយតបនឹងការចោទប្រកាន់ប្រាំចំណុច ដែលបានសរសេរឡើងនៅក្នុងសំបុត្រនោះ ។

១. មានការលើកឡើងថា ចៅក្រមបានស្តាប់ការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីជាច្រើន និងដាក់បញ្ចូលឯកសាររាប់ពាន់ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង ប៉ុន្តែមិនបានយកចិត្តទុកដាក់នឹងសំណើរសុំរបស់មេធាវីការពារក្តីឡើយ ។ សហព្រះរាជអជ្ជា អាប៊ុលហាក លើកឡើងថាការចោទប្រកាន់ខុសទាំងស្រុង ។ សហព្រះរាជអជ្ជាបន្ថែមថា នៅកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ អង្គជំនុំជម្រះតែងតែផ្តល់ឱកាសឲ្យមេធាវីការពារក្តីជំទាស់និងដេញដោលលើភស្តុតាង និងដាក់ឯកសាររបស់ខ្លួន ហើយការដែលមេធាវីការពារក្តីលើកឡើងថាសំណើរសុំរបស់ក្រុមខ្លួនមិនត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះយកទៅពិចារណានោះគឺ “ពិតជាខុសទាំងស្រុង” ។ ការចោទប្រកាន់របស់មេធាវីការពារក្តី “គ្មានហេតុផល គ្មានក្រមសីលធម៌ និងគ្មានវិជ្ជាជីវៈ” ទាល់តែសោះ ។

២. មានការលើកឡើងថា “ការពិភាក្សាដេញដោលជាក់លាក់” ពីការឯកសារជាច្រើនដែលបានដាក់បញ្ចូលក្នុងសំណុំរឿងត្រូវបានចោល ។ ឆ្លើយតបនឹងការចោទប្រកាន់នេះ សហព្រះរាជអជ្ជា អាប៊ុលហាក លើកឡើងថាព្រះរាជអជ្ជាមានចំណុចថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តីកំពុងតែដើរលើផ្លូវស្របគ្នាជាមួយនឹងភាគីដទៃដែរឬអត់ ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន បានបដិសេធមិនបន្តាញឯកសារបើទោះបីជាសហព្រះរាជអជ្ជាបានស្នើរថា មេធាវីការពារនៅមានពេលវេលាបន្ថែមដើម្បីធ្វើបទបន្តាញរបស់ខ្លួន ។ សហព្រះរាជអជ្ជាប្រកាសថា “ការចោទប្រកាន់បែបនេះគឺជារឿងអាម៉ាសមួយ” ។

៣. មានការលើកឡើងថា ដីការបំបែកសំណុំរឿងរបស់អង្គជំនុំជម្រះមិនមានយុត្តិធម៌ ។ សហព្រះរាជអជ្ជាអាប៊ុលហាក បកស្រាយថាការលើកឡើងពីបញ្ហាបំបែកសំណុំរឿងនេះ “គួរឲ្យអស់សំណើច” ពីព្រោះមេធាវីការពារក្តីបានកំណត់ដីការបំបែកសំណុំរឿងនេះតាំងសវនាការដំបូងមកម្ល៉េះ ។ សហព្រះរាជអជ្ជាបន្ថែមថា “អង្គជំនុំជម្រះបានប្រកាសថានឹងសម្រេចជាដូចការលើកកាលករណ៍ព្រហ្មទណ្ឌ” ហើយមេធាវីការពារក្តីមាន “ការភ្ញាក់ផ្អើល” ចំពោះការសម្រេចនេះ ។ សហព្រះរាជអជ្ជា លើកឡើងថា មេធាវីការពារក្តីមិនបានធ្វើការចោទសួរលើដីការបំបែកសំណុំរឿង ឬក៏ស្នើរសុំឲ្យមានការពិចារណាឡើងវិញទាក់ទងនឹងដីការបំបែកសំណុំរឿងនេះ ហើយថែមទាំងមិនបានជំទាស់នឹងការស្នើរសុំរបស់ព្រះ

រាជអង្គការព្រះពុទ្ធសាសនាស្ថិតក្រោមការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការម្តងទៀត ។ សហព្រះរាជអង្គការ
ចាត់ទុកការចោទប្រកាន់ទីបីនេះជា “សកម្មភាពមិនស្មោះត្រង់និងមិនអាចទុកចិត្តបាន” ។

៤. មានការលើកឡើងថា មេធាវីការពារក្តី “នឹងគ្មានឱកាសឈ្នះក្តីនេះទេ” ដោយសារតែអង្គជំនុំ
ជម្រះមិនដែលយកការលើកឡើងរបស់មេធាវីការពារក្តីមកធ្វើការពិចារណានោះទេ : សហព្រះរាជអង្គការ
អាប៊ុលហាក ចាត់ទុកការចោទប្រកាន់នេះជារឿង “ត្រូវអស់សំណើបន្តនិងមិនពិត” ។ សហព្រះរាជ
អះអាងថា មេធាវីការពារមានពេលវេលាស្នើរឿងនឹងភាគីដទៃទៀតដែរក្នុងការសួរដេញដោលសាក្សីបាន
កោះហៅសាក្សីរបស់ខ្លួនមកធ្វើសក្តីកម្ម មានឱកាសលើកយកសំណើរសុំរបស់ខ្លួនមកដេញដោលនៅក្នុង
សវនាការ ហើយមេធាវីការពារក្តីខ្លួនឯងផ្ទាល់មិនដែលជំទាស់នឹងចំណុចទាំងអស់នេះទេ ។ សហព្រះរាជ
អង្គការបន្ថែមថា នៅថ្ងៃទី ២៧ ឧសភាឆ្នាំៗនេះ ខៀវ សំផន បាននិយាយថាគាត់នឹងឡើងមកបកស្រាយ
ដោយមិនជំទាស់នោះទេ ។

៥. មានការលើកឡើងថា ខៀវ សំផន មិនព្រមផ្តល់សក្តីកម្មដោយសារតែអង្គជំនុំជម្រះបានបដិសេធនឹង
នឹងសំណើទាំងអស់របស់ចុងចោទប្រកាន់នេះ សហព្រះរាជអង្គការលើកឡើងថា អង្គជំនុំជម្រះបានទទួល
យកសំណើរមួយចំនួនរបស់ចុងចោទ និងបដិសេធនឹងសំណើផ្សេងទៀតរបស់ចុងចោទផងដែរ ហើយ
ការសេចក្តីសម្រេចបែបនេះ វាដូចគ្នានឹងសម្រេចនៅតុលាការអន្តរជាតិដទៃទៀតដែរ ។ សហព្រះរាជ
អង្គការ អាប៊ុលហាក បានលើកឡើងថាសហព្រះរាជអង្គការស្នើរសុំសិទ្ធិបន្ថែមទៀត ។ សហព្រះរាជអង្គការ
អាប៊ុលហាក បន្ថែមថាព័ត៌មានទាំងនេះមិនមាននៅក្នុងសំបុត្រដែលមេធាវីការពារក្តីផ្ញើទៅការសែត
ភ្នំពេញប៉ុស្តិ៍ ។

ដើម្បីដោះស្រាយការចោទប្រកាន់មិនពិតទាំងអស់នេះ សហព្រះរាជអង្គការ អាប៊ុលហាក លើកឡើងពី
ពីការកម្រោងដែលបានបង្កើតដើម្បីដោះស្រាយនឹងការចោទប្រកាន់មិនពិតបែបនេះ ។

បន្ទាប់ សាក្សីអះអាងថា ទង្វើរបស់មេធាវីការពារក្តីជាការរំលោភបំពានទៅលើ សេចក្តីសម្រេច
របស់អង្គការសហប្រជាជាតិកាលពីពេលវេលាដំបូងនៃក្នុងទីរបស់មេធាវី ។ សហព្រះរាជអង្គការបន្ថែមថា “អ្នក
មានវិជ្ជាជីវៈជាមេធាវីត្រូវតែបានអានឯកសារនេះ” ហើយអានមាត្រាមួយចំនួននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំ
ជម្រះ :

មាត្រា១២: ក្នុងនាមជាភ្នាក់ងារដ៏សំខាន់ម្នាក់នៅក្នុងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ មេធាវីត្រូវតែបំពេញ
វិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនប្រកបដោយកិត្តិយសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរគ្រប់ពេល ។

មាត្រា១៤: ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់កូនក្តីខ្លួន និងលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ មេធាវីត្រូវតែ
ការពារសិទ្ធិមនុស្សនិងសិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ក្នុងស្រុក
និងច្បាប់អន្តរជាតិ ហើយមេធាវីត្រូវបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួនដោយសេរីនិងយកចិត្តទុកដាក់
ដោយយោង តាមច្បាប់និងក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈរបស់មេធាវី ។

មុននឹងបញ្ចប់ សហព្រះរាជអាជ្ញា អាវុធុលហាក់ ចាត់ទុកសំបុត្ររបស់មេធាវីការពារក្តីថាធ្វើឡើងដោយ
មិនមានការពិចារណាឲ្យបានដិតដល់ និងមានចេតនាធ្វើឲ្យសាធារណជនយល់ច្រឡំ ។ សហព្រះរាជអាជ្ញា
បន្តថា មេធាវីការពារក្តីសរសេរសំបុត្រនេះឡើង ដោយមិនបានគិតពីក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនជា
មេធាវីហើយស្នើរឲ្យអង្គជំនុំជម្រះប្រើវិធានផ្ទៃក្នុង៣៥ ជាការប្រមាន និងបញ្ជូនបញ្ហានេះទៅឲ្យគណៈ
មេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដើម្បីដោះស្រាយ ។

សហមេធាវីនាំមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អេលីហ្សាបែត ស៊ីម៉ូណូហ្គុត កាំទ្រសំណើសហព្រះរាជអាជ្ញា
ដោយចោទក្រុមមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន ថាបានសរសេរសំបុត្រ “មិនពិតនិងមិនស្មោះត្រង់” ។
មេធាវី ស៊ីម៉ូណូហ្គុត លើកឡើងថា ដោយសារមេធាវីការពារក្តីមិនសូវបញ្ចេញមតិក្នុងសវនាការ
ក្រុមរបស់គេអាចនិយាយយ៉ាងស្រួលថា តុលាការហាមឃាត់ក្រុមរបស់គេមិនឲ្យបញ្ចេញមតិ ។ ការសែត
មិនមែនជាវេទិការសម្រាប់ឲ្យភាគីពិភាក្សាគាំទ្រនោះទេ ។ មេធាវី ស៊ីម៉ូណូហ្គុត បន្ថែមថា គាត់“សោក
ស្តាយ” ចំពោះសំបុត្ររបស់មេធាវីការពារដែលបានចេញផ្សាយជាសាធារណៈ ។

សហការណ៍របស់ មេធាវី ស៊ីម៉ូណូហ្គុត គឺលោកមេធាវី ពេជ អង់ លើកឡើងពីសិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនបញ្ចេញ
មតិ ហើយស្នើរសុំឲ្យអង្គជំនុំជម្រះជម្រុញឲ្យចុងចោទធ្វើសក្តិកម្ម ។

លោកប្រធាន និង ណុន សង្កេបនីតិវិធីដែលបានលើកយកពិភាក្សានិងដេញដោលនៅថ្ងៃនេះ ដោយ
មិនបានចាប់អារម្មណ៍ថាមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន មានឱកាសធ្វើការឆ្លើយតបនឹងការចោទប្រកាន់
របស់ភាគីមកលើក្រុមរបស់ខ្លួន ។

មេធាវីការពារ ហ៊្គីសសេ ធ្វើការបកស្រាយនឹងការចោទប្រកាន់របស់ភាគីដទៃទៀត មកលើក្រុមរបស់ ខ្លួនយ៉ាងល្បឿន ហើយមិនបានគិតថា គាត់ត្រូវនិយាយមួយៗ ដើម្បីឲ្យអ្នកបកប្រែអាចបកប្រែពាក្យពេជន៍ ដែលគាត់និយាយទាន់។ ទី១ មេធាវី ហ៊្គីសសេ អះអាងថាក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់ខ្លួនមិនដែលមាន ចេតនាប្រមាថអង្គជំនុំជម្រះ និងប្រជាជនកម្ពុជានោះទេ។ ទីពីរ មេធាវីការពារក្តីមានការតព្វកិច្ចការពារ កូនក្តីរបស់ខ្លួន។ មេធាវី ហ៊្គីសសេ បន្ថែមថារាល់ព័ត៌មានទាំងអស់នៅក្នុងសំបុត្រនោះសុទ្ធតែបានលើក ឡើងមកដេញដោលនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។

មេធាវី ហ៊្គីសសេ បកស្រាយពីការរិះគន់ថាវាជារឿង“តួរឲ្យធ្វើកង្វើលបំផុត” ដែលក្រុមមេធាវីការពារ មិនបានប្តឹងខ្លួនណាប្រឆាំងនឹងដីការបំបែកសំណុំរឿង ដោយលើកហេតុផលថា មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន បានសរសេរនិងបង្ហាញថាដីការនេះក្នុងទម្រង់ជាការទទួលខុសត្រូវសហគ្រឹះកម្មរួម។

បន្ទាប់មកទៀត មេធាវី ហ៊្គីសសេ បញ្ជាក់ព័ត៌មានដែលលើកឡើងនៅក្នុងសំបុត្រសុទ្ធតែជាអ្វីដែលភាគី បានពិភាក្សារួចមកហើយ។

មេធាវីការពារក្តី ហ៊្គីសសេ អានកំណត់ត្រារបស់ខ្លួន ហើយបញ្ចប់សេចក្តីថ្លែងការណ៍ ដោយលើកឡើងថា សហព្រះរាជអាជ្ញាបានកំណត់ចំនួនទំព័រសម្រាប់សារណាបញ្ចប់ ក្រោយពេលការស្ទាបរបស់ អៀង សារី និងមិនមានកំណត់ចំនួនទំព័រសម្រាប់សារណារបស់ភាគី ពេលបែកសវនាការដំបូង។

មេធាវី គង់ សំអុន លើកឡើងថាព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានពិនិត្យឲ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពីអត្ថន័យរបស់ សំបុត្រមេធាវីការពារក្តី។ មេធាវី គង់ សំអុន បញ្ជាក់ថា “ការចោទប្រកាន់ថាមេធាវីការពារក្តីរបស់ ខ្លួនបានលុកដៃនៅក្នុងកិច្ចការអង្គជំនុំជម្រះ គឺជាការយល់ខុស ហើយការយល់ខុសបែបនេះ កើតឡើង ដោយសារតែភាគីមិនបានដឹងពីគោលដំបូងរបស់មេធាវីការពារក្តី”។ ចុងក្រោយ មេធាវី គង់ សំអុន លើកឡើងថា សិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនបញ្ចេញមតិគឺសិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់ចុងចោទ ហើយ ខៀវ សំផន ជាអ្នក សម្រេចថាគាត់អាចទុកចិត្តអង្គជំនុំជម្រះប្តូរអត់។ មេធាវី គង់ សំអុន លើកឡើងទៀតថា នេះគឺជា តុលាការ មិនមែនជាថ្នាក់រៀននោះទេ។

លោកប្រធានសាលាដំបូងប្រកាសបិទសវនាការ ហើយអង្គជំនុំជម្រះនឹងបន្តស្តាប់ការស្នើសុំផ្សេងៗ
របស់ភាគី និងប្រកាសពីការបរិធានពេលវេលាសម្រាប់នីតិវិធីសំណុំរឿង ០២ វត្តមួយនៅសវនាការ
ថ្ងៃអង្គារ ទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៣ ។

- ចប់ -